

SFS 2000:593

Utkom från trycket
den 4 juli 2000

Lag om ändring i jaktlagen (1987:259);

utfärdad den 15 juni 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om jaktlagen (1987:259)
dels att 17–22 §§ samt 53 § skall upphöra att gälla,
dels att 10 a, 15, 16, 39 och 41 §§ samt rubriken närmast före 39 § skall ha
följande lydelse.

10 a §² Staten har jakträtten på den mark som vid utgången av juni 1992
ingick i kronoparken Tullgarn och angränsande kronoegendomar även som
kronoegendomarna på Eriksö i Stockholms och Södermanlands län, krono-
parken Karlsby i Östergötlands län, kronoegendomen Ottenby kungsladu-
gård i Kalmar län, kronoparken Halle- och Hunneberg i Västra Götalands
län, kronoparken Haddebo i Örebro län, kronoparken Grönbo i Örebro och
Västmanlands län samt kronoparken Kloten i Örebro, Västmanlands och
Dalarnas län.

15 §³ Om jakträtt har upplåtits genom avtal mot ersättning, gäller, utöver
vad som följer av 7 kap. jordabalken om nyttjanderätt i allmänhet, vad som
sägs i 16 §.

Bestämmelserna i 16 § gäller dock inte upplåtelser med stöd av rennä-
ringslagen (1971:437). För upplåtelser som ingår i arrende eller hyra gäller
särskilda bestämmelser.

Förbehåll som strider mot 16 § är utan verkan.

16 § Vid upplåtelse på viss tid som är minst ett år, skall avtalet alltid sägas
upp för att det skall upphöra att gälla vid avtalstidens utgång. Avtalet skall,
om inte längre uppsägningstid har avtalats, sägas upp senast sex månader
före avtalstidens utgång.

Om ett avtal som avses i första stycket inte sägs upp inom rätt tid anses
det förlängt på tid som motsvarar upplåtelse tiden, dock längst fem år.

Ett avtal som slutits på obestämd tid skall, om inte längre uppsägningstid
har avtalats, sägas upp för att upphöra att gälla vid det månadsskifte som in-
träffar närmast sex månader efter uppsägningen.

Uppsägning skall ske på det sätt som gäller för uppsägning enligt 8 kap.
8 § jordabalken.

¹ Prop. 1999/2000:73, bet. 1999/2000:MJU17, rskr. 1999/2000:253.

² Senaste lydelse 1997:343.

³ Senaste lydelse 1996:1554.

39 § Till varje länsstyrelse är knuten en viltvårdsnämnd med uppgift att vara länsstyrelsens rådgivande organ i frågor om viltvården.

Ledamöterna i viltvårdsnämnden utses enligt föreskrifter som meddelas av regeringen.

41 §⁴ För att främja viltvården eller andra liknande ändamål som är förenliga med syftet med denna lag får regeringen meddela föreskrifter om skyldighet för den som jagar

1. att betala en årlig avgift (*viltvårdsavgift*),
2. att betala en avgift för vissa slag av vilt som fälls,
3. att betala en särskild avgift för vilt som fällts i strid mot vad som bestämts i en för jakt meddelad licens.

Avgifter som avses i första stycket 1 skall bilda en fond (*viltvårdsfonden*) som efter regeringens bestämmande får användas för angivna ändamål.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. I fråga om sådana upplåtelser som skett före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser. Om avtalet förlängs efter ikraftträdandet tillämpas dock därefter de nya bestämmelserna i stället för 16–21 §§ i sin äldre lydelse.

3. Mål som är anhängiga vid arrendenämnden vid ikraftträdandet skall även därefter handläggas av arrendenämnden.

4. I fråga om arrendenämndens beslut skall bestämmelserna i 53 § andra och tredje stycket fortfarande tillämpas.

På regeringens vägnar

MARGARETA WINBERG

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)